# KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 214/2005

## 2005 m. vasario 9 d.

## iš dalies keičiantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 999/2001 III priedo nuostatas dėl ožkų užkrečiamųjų spongiforminių encefalopatijų monitoringo

**(Tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

Atsižvelgdama į 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 999/2001, nustatantį tam tikrų užkrečiamųjų spongiforminių encefalopatijų prevencijos, kontrolės ir likvidavimo taisykles [1], ypač į jo 23 straipsnio pirmą pastraipą,

kadangi:

(1) Reglamentas (EB) Nr. 999/2001 nustato ožkų užkrečiamųjų spongiforminių encefalopatijų (USE) monitoringo taisykles.

(2) 2005 m. sausio 28 d. ekspertų nedidelių atrajotojų USE klausimais grupė, pirmininkaujant Bendrijos etaloninės laboratorijos (CRL) USE tyrimams atstovams, patvirtino, kad Prancūzijoje paskerstos ožkos mėsoje buvo rasta galvijų spongiforminių encefalopatijų (GSE). Tai buvo pirmas atvejis, kai nedidelis atrajotojas užsikrėtė GSE natūraliomis sąlygomis.

(3) Mokslo iniciatyvinis komitetas (SSC) 2002 m. balandžio 4–5 d. posėdyje priėmė nuomonę dėl saugaus nedidelių atrajotojų mėsos tiekimo, jei GSE išplitimas tarp jų taptų galimas. 2003 m. lapkričio 26 d. posėdyje Europos maisto saugos tarnybai (EFSA) atstovaujanti mokslininkų biologinio pavojaus klausimais grupė pritarė SSC nuomonei dėl saugos priemonių prieš USE nedidelių atrajotojų mėsos produktuose. 2005 m. sausio 28 d. pareiškime minėta EFSA mokslininkų grupė taip pat pabrėžia, kad šio vienintelio atvejo Prancūzijoje, kai ožkos mėsa buvo užkrėsta GSE, svarba dar turi būti įvertinta. Tam yra būtini aktyvesnio USE ožkose monitoringo rezultatai.

(4) Pagal SSC ir EFSA nuomones bei minėtą pareiškimą, siekiant pagerinti Bendrijoje taikomas likvidavimo programas, turi būti suaktyvintas ožkų monitoringas. Šios programos taip pat padidina vartotojų apsaugą, nors ir dabartinės priemonės užtikrina saugų ožkienos produktų tiekimą, ypač Reglamento (EB) Nr. 999/2001 nuostatos dėl atitinkamos pavojingos medžiagos pašalinimo.

(5) Išplėstas monitoringas turėtų remtis CRL rekomendacijomis dėl statistiškai pagrįsto tyrimo, kad GSE paplitimas tarp ožkų būtų nustatytas kuo greičiau ir kad būtų gauta daugiau informacijos apie geografinį jų paplitimą bei paplitimą bandoje. Tai turėtų būti taikoma visose valstybėse narėse, ypač tose, kuriose rasta GSE.

(6) Todėl Reglamentas (EB) Nr. 999/2001 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas.

(7) Atsižvelgiant į būtinybę kuo geriau užtikrinti vartotojų apsaugą ir įvertinti GSE paplitimą tarp ožkų, šiuo reglamentu padaryti pakeitimai turėtų įsigalioti nedelsiant.

(8) Ožkų stebėjimo programa turi būti peržiūrėta po mažiausiai 6 mėnesių efektyvaus stebėjimo ir po to, kai EFSA pateiks savo nuomonę dėl kiekybinio likusio ožkų mėsos ir jos produktų sukeliamo pavojaus įvertinimo.

(9) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinio komiteto nuomonę,

[1] OL L 147, 2001 5 31, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytas Komisijos reglamentu (EB) Nr. 36/2005 (OL L 10, 2005 1 13, p. 9).

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

*1 straipsnis*

Reglamento (EB) Nr. 999/2001 III priedas iš dalies keičiamas pagal šio reglamento priedą.

*2 straipsnis*

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2005 m. vasario 9 d.

*Komisijos vardu*
Markos KYPRIANOU
*Komisijos narys*

*PRIEDAS*

III priedo II dalies A skyriaus 2 ir 3 punktai keičiami taip:

„2. **Žmogaus maistui paskerstų avių ir ožkų monitoringas**

a) Avys

Valstybės narės, kuriose ėriavedžių ir ėringų avių populiacija viršija 750 000 gyvūnų, pagal 4 punkte [1] nustatytas mėginių ėmimo taisykles per metus tiria mažiausiai 10 000 avių, paskerstų žmogaus maistui.

b) Ožkos

Valstybės narės tiria paskerstas sveikas ožkas pagal 4 punkte nustatytas mėginių ėmimo taisykles ir A lentelėje pateiktus mažiausius mėginių dydžius.

Jeigu valstybei narei sunku surinkti pakankamai paskerstų sveikų ožkų jai paskirtam mėginiui sudaryti, ji gali daugiausia 50 % mažiausio mėginio skaičiaus pakeisti vyresnėmis nei 18 mėnesių kritusiomis ožkomis, kai santykis yra vienas ir vienas, kaip priedu prie mažiausio mėginio dydžio, nurodyto 3 punkte.

*A lentelė*

| Valstybė narė | Mažiausias sveikų paskerstų ožkų mėginio dydis [1] |
|---|---|
| Ispanija | 125 500 |
| Prancūzija | 93 000 |
| Italija | 60 000 |
| Graikija | 20 000 |
| Kipras | 5 000 |
| Austrija | 5 000 |
| Kitos valstybės narės | visi |

[1] Mažiausi mėginių dydžiai yra nustatyti, atsižvelgiant į sveikų paskerstų ožkų skaičių ir GSE paplitimą atskiroje valstybėje narėje. Jie taip pat nustatyti, siekiant pateikti įgyvendinamas užduotis. 60 000 gyvūnų mėginys leidžia nustatyti 0,0017 % ligos paplitimą, kurio patikimumo laipsnis yra 95 %.

3. **Ne žmogaus maistui paskerstų avių ir ožkų monitoringas**

Pagal 4 punkte nustatytas mėginių ėmimo taisykles ir pagal B ir C lentelėse nurodytus mažiausius mėginių dydžius valstybės narės tiria avis ir ožkas, kurios krito arba buvo užmuštos, bet kurios nebuvo:

— užmuštos pagal ligos likvidavimo programą, arba

— paskerstos žmogaus maistui.

*B lentelė*

| Valstybių narių ožkų, kurios jau turėjo ožiukų arba buvo sukergtos, populiacija | Mažiausias kritusių ožkų mėginio dydis [1] |
|---|---|
| > 750 000 | 10 000 |
| 100 000–750 000 | 1 500 |
| 40 000–100 000 | 500 |
| < 40 000 | 100 |

[1] Mėginių dydžiai nustatomi atsižvelgiant į atskirų valstybių narių avių populiacijas ir siekiant pateikti įgyvendinamas užduotis. 10 000, 1 500, 500 ir 100 gyvūnų mėginiai leis nustatyti 0,03 %, 0,2 %, 0,6 % ir 3 % paplitimą, kurio patikimumo laipsnis yra 95 %.

[1] Buvo apskaičiuotas mažiausias mėginio dydis siekiant nustatyti 0,03 % ligos paplitimą paskerstuose gyvūnuose, kurio patikimumo laipsnis yra 95 %.

*Table C*

| Valstybių narių ožkų, kurios jau turėjo ožiukų arba buvo sukergtos, populiacija | Mažiausias kritusių ožkų mėginio dydis [1] |
|---|---|
| > 750 000 | 10 000 |
| 250 000–750 000 | 3 000 |
| 40 000–250 000 | 1 000 |
| < 40 000 | 100 % iki 200 |

[1] Mėginių dydžiai nustatomi atsižvelgiant į atskirų valstybių narių avių populiacijas ir siekiant pateikti įgyvendinamas užduotis. 10 000, 3 000, 1 000 ir 200 gyvūnų mėginiai leis nustatyti 0,03 %, 0,1 %, 0,3 % ir 1,5 % paplitimą, kurio patikimumo laipsnis yra 95 %.“